

[J. M. Pedersen.]

at mit parti vil støtte lovforslaget, idet vi ligesom det ærede medlem hr. Anker Lau synes, at det så nogenlunde har fundet balancen, og at der er taget rimelige hensyn til begge parter. Vi tilsiger altså vor velvillige støtte.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, som lovforslaget, synes jeg, har fået fra alle sider. Det er helt rigtigt, at dette forslag ikke er noget revolutionerende i forhold til det, vi kender i øjeblikket, og det er ikke med urette, man peger på, at de særlige problemer, der var rejst overfor det justitsministerielle udvalg, så at sige blev løst negativt, ved at man ikke gik den vej, som var antydet i kommissoriet, men udfra de betragtninger, der er anført i betænkningen, undlod at gøre det.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (*Grenaa*) gjorde nogle bemærkninger, som jeg forstod derhen, at det ærede medlem mente, at man burde overveje at indføre en minimumsudbetaling. Derom vil jeg gerne sige, at det vil være meget vanskeligt i en lov at fastsætte en almindelig regel om en minimumsudbetaling, fordi vi her står overfor de store brancheforskelligheder, og jeg anser det heller ikke for muligt at administrere en bemyndigelse for ministeriet til administrativt at afgøre spørgsmålet.

Det ærede medlem nævnte dernæst — og andre ærede medlemmer var også inde på det — spørgsmålet om kvaliteten af de varer, der er solgt på afbetaling med ejendomsforbehold. Det ærede medlem gør naturligvis ret i her at pege på problemet, men på den anden side må man dog gøre sig klart, at det ikke er et spørgsmål, der alene har interesse for afbetalingskøberen, men også for kontantkøberen, der vel lige så let kan komme ud for, at det viser sig, at han har købt varer, hvor der var lagt mere vægt på udsmykningen end på holdbarheden. Men man kunne måske også anføre den betragtning, at den, der sælger på afbetaling, kunne have en særlig interesse i at sikre sig, at tingen er af god kvalitet, fordi han ellers måtte regne med, når han blev tvunget til at tage den tilbage, at han ikke kunne få noget ind ved salg af den igen. Den fordring, han har på køberen, ville

jo så i mange tilfælde vise sig at være værdiløs.

Det ærede medlem spurgte mig, om bestemmelsen i § 8, stk. 4, kunne klare det problem, han rejste. Det tror jeg ikke den kan. § 8, stk. 4, kan kun ramme de allervroeste tilfælde. Jeg tror, vi her, som hvor det drejer sig om enhver anden form for køb, må sige, at køberen løber en risiko; han må, for at sige det kynisk, se sig for. Vi kan allesammen komme ud for at blive snydt, når vi køber en ting på områder, hvor vi ikke er sagkyndige, og det hvad enten vi handler kontant eller køber på afbetaling. Jeg er altså ked af at måtte sige, at jeg tror ikke, at § 8, stk. 4, kan klare det problem, det ærede medlem pegede på.

Det ærede medlem ville gerne have, at pressen fik oplysning om tilbagetagning ved køb på afbetaling. Nu er forholdet jo det, at det, der foregår i fogedretten, sker offentligt, men det spørgsmål kan rejses, om man skulle henlede pressens opmærksomhed på, at man måske her kunne fremskaffe oplysninger, som skulle være en advarsel for folk, der køber på afbetaling, det vil sige oplysninger i relation til ganske bestemte forretninger. Jeg forstår, det er det, det ærede medlem tænker på, og det kan vi naturligvis tale om i udvalget.

Det ærede medlem hr. Anker Lau nævnte — og det ærede medlem hr. Kristen Amby og det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen var også inde på det — at man måske burde bevare den bestemmelse, udvalget havde indsat i lovudkastet som § 18. Jeg vil gerne henvise til den begrundelse, der er givet i bemærkningerne til lovforslaget, for at vi ikke anser det for rigtigt at tage denne bestemmelse med. Det er bl. a. dette, at en sådan bestemmelse kan ofte komme til at virke meget hårdere end en straf; dertil kommer, at det må antages, at en domstol vil være meget tilbageholdende med at anvende en sådan bestemmelse, og endvidere er det vel rigtigt, at der vil være gode muligheder for at omgå et nedlagt forbud gennem stråmandsvirksomhed. På den anden side er det klart, at jeg i udvalget er særdeles villig til at drøfte, om man måtte have ønske om, uanset de betæneligheder, jeg her har nævnt, at føre denne bestemmelse tilbage til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Anker Lau nævnte